לכי-לך // אורית ברתיני שביט

תערוכת היחיד של אורית ברתיני שביט חושפת גוף עבודות חדש שבהן נבנה קשר עם דמות נשית לה קוראת האמנית "הילדה הטובה". דמות זו הושאלה משקופית ישנה שמצאה בה נראית ילדה צעירה לבושה חולצה לבנה, חצאית כחולה וגרביים לבנות עד הברך – ייצוג פתייני של רוך ותום אשר תחת ידיה של האמנית הופכים פראיים ונטולי רסן.

ברתיני שביט מנכסת את זהותה של הילדה המצולמת ובאמצעים שונים בונה שפה חזותית סביב הדימוי שמצאה. היא מתערבת בדימוי, מפרקת ובונה אותו מחדש, ולצד הטיפול הישיר היא גם מחייה ומפעילה את דמותה של הילדה כבובה אנושית. כך מתעוררת לחיים "הילדה הטובה" כאלטר אגו, כדמותה המוכפלת של האמנית שאותה היא מנסה, באופן פרדוקסלי, להנכיח כפרסונה חבויה, להכיל אותה ולהיפרד ממנה בו זמנית.

העושר והמורכבות שיוצרת האמנית סביב הדימוי מהדהדים דיון מגדרי על אודות האופן שבו זהות נשית בכלל, והגוף הנשי בפרט, הם זירת התייחסות לסוגיות של אקטיביות לעומת פסיביות, משיכה ובו זמנית דחיה, ותעוזה לצד ריסון ואיפוק. בעבודות המוצגות מופיעה דמותה של הילדה ככלואה או כבולה, חצויה או מוכפלת, והיא מבצעת מופעים גופניים, חלקם מאופקים ודרמטיים ואחרים ילדותיים, הומוריסטיים. כך נוצר תעתוע בין ממשות לבדיה, בין זמן הווה לזמן עבר פנימי, בדומה לחלום או הזיה.

מעבר לעיסוק בשאלות של זהות נשית, בונה האמנית עולם המכיל מאבק בין החי לדומם ובין הפראי לממושטר. מתח המציב את "הילדה הטובה" כייצוג של תהליכי השתנות פנימיים המלווים בקונפליקט מתוח וזאת כהקבלה לשלבים שעובר הזחל עד לפריצה מהגולם, כפרפר הפורש כנפיים (דימוי המקבל ביטוי בעבודות). שמה של התערוכה **לך(י)-לך** מרמז לכך: הציווי לצאת לדרך הוא הפעם פנימי, ועניינו מסע תיקון, ניסיון לבקוע את ולבקוע מן הגולם, לצאת לאור, לפרוש כנפיים.

קרני ברזילי